

SOSIALURIN

tlf. 1820

Prentsmiðjan á Heysbreyt

Blaðstjórn:

Villi Sørensen

tlf. 5479 — Klakksvík

Jákup Lindenskov

tlf. 2209 — Tórshavn

Máttloystekin

UNDIR figgjarlógarviðgerðini á tingi kom tað skilliga fram, at landsstýrisflokkarnir ikki kenna seg tryggja, sum ikki er so logið heldur, tí eitt stýri, sum setur sær mál fyri at fremja, sum als ikki verða framd, kann ikki fáa álit frá veljarum sínum.

EITT var, sum tingmenn úr hesum flokkum so iðuliga brúktu undir orðaskiftinum, tað var hetta, at mótstøðumenninir, høvdu ikki nakað stórvægis at peika á. Hesar talur kunnu ikki takast aðrivi enn, at samgonguflokkarnir ikki kendu seg sterkar, og høvdu tí ikki annað at siga fólki, enn hetta, at mótstøðumenn ikki høvdu nakað at finnaft.

SKILLIGA kom tað fram, at landsstýrisflokkarnir helst ikki vildu tala um tey mál, sum teir ikki hava lagt stórvægis dent á at fara út í livið. Og tað eru júst tey mál, sum hesir flokkar í 1962 fóru til val uppá.

NÚ er tað so, at nóg av teimum málum, sum eitt landsstýri leggur fyri tingið, er av teirri náttúru, at allir flokkar taka undir við teimum, og tí er tað sjálvandi ógjørligt so, at tað ikki er okkurt framstíð, ið eisini hetta landsstýrið hevur gjørt. Men tað eru so mál, sum í flestu fornum hava verið viðgjørd av fyrra stýrinum, og sum tað komandi fær til uppgávu at fara víðari fram.

TAÐ svitast ikki, at tað kom óvanliga lítið fram av landsstýrisflokkamanna talunum, um tað, ið teirra flokkar lovaðu og ikki hava hildið — her var deyðatogn.

HETTA kann so ikki takast aðrivi enn so, enn at flokkarnir, sum skipa »sjálvstýrislandsstýrið«, ikki hava fært tann politikkinn, ið lovaður varð veljaranum.

viðmerkingar

Avreksloysi?

Hanus við Hogadalsá helt fyri í útvarpsrøðu síni: »Tað er einki at gera við tann veruleika, at menn fara til Íslands í vinnu ella aðrar staðir, og vit kunnu als einki gera við tað. Arbeidsmegin sokir ju hagar, sum korini eru góð, hetta er ju royndur lutur«.

Hesi orð eru so sonn, sum tey eru segd, undantikið kortini »vit kunnu einki gera við hetta«.

Tá hann nýtir orðið »vite«, so meinar hann ivaleyst við »sjálvstýrislandsstýrið«, og tá rakar hann júst seymin á høvðið, tí hesi orð eru greiðt domi um avreksloysið, sum valdar í samgonguni.

»Vit kunnu einki gera«. Menn, ið stýra skulu einum landi, eiga ikki at kenna henda óhugnaliga setning.

Nei, minir harrar, vit skulu kunna gera nakað — vit skulu finna loysningin til henda spurning.

Soleiðis áttu tit heldur at sagt, og soleiðis segði javnaðarflokkurin á sinni, og soleiðis er hann til reiðar at mæla enn, Javnaðarmenn høvdu aldri hugsað sær at sagt: Vit kunnu einki gera.

Nei, teir høvdu roynt at funnið loysningin fram. Og hvar liggur hundurin grivin, sum tíkið verður

til. Jú, skipað eigur at vera fyri, at kor fiskimanna her á okkara skipum vera eins góð, og tey eru aðrastaðni, so fara Føroyingar at støðast á egnu veiðiforum. Soleiðis hevði Javnaðarflokkurin loyst spurningin, hann hevði ikki sett seg hendur í favn.

poli.

HAVNAR SJÚKRAKASSI

heldur aðalfund mikudagin 23. mars 1966 kl. 20.00 í NIOGT húsinum við Tinghúsvegin.

Uppskot, ið ynskjast viðgjørd, herundir val av formanni, tveimum nevndarlimum, grannskoðara og tiltaksmonnum, skulu vera sjúkrakassanum í hendi í seinasta lagi leygardagin 5. mars 1966.

Havn, 23. februar 1966

FORMADURIN

ORÐIÐ

»Tú skalt ganga undan fyri Harrans ásjón at búgva út vegir hansara,... at lýsa fyri teimum, sum sita í myrkri og deyðans skugga, at beina fótur okkara inn á fríðarleidda«.

Luk. 1,76-79.

Lat okkum hesa stundina tala um hjartafriðin, og hvussu hann verður vunnin. Vit royna tað, so gott, sum Harrin gevur okkum evni hartil.

Hvussu vunnur onnur hann, henda dýra lutin, sum ikki kann fáast fyri alheimsins góðs og gull.

Ein av teimum, sum Harrin lekti, konan, sum hevði blóðflóð, kann vera dømi okkara.

Hon kom í síni stóru neyð, kom sum hon var, og kom í álit. Og tó at Harrin ikki sá hana, tóði hon kom, fekk hon hjálp. Tað skal

visa á, at hansara makt er óavmarkað, at hin andiliga kraftin til at avhjálpa menniskjunnar neyð er tilreiðar til øll og til allar tíðir, — eisini nú, á hesum degi. Komið bara, sum tit eru.

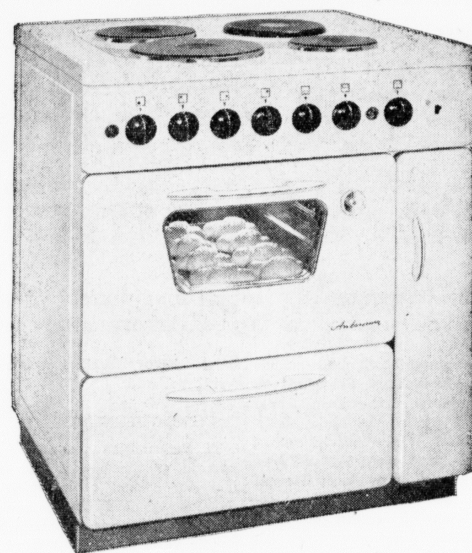
Og konan, fortelur evangelisturin, hugsaði við sær sjálvari: »Hevði eg bert kunnað nomið við klæðir hansara, mun di eg verði frisk.« Mat. 9,21.

Lær av henni álit. Hon hevði verið sjúk í so mong Harrans ár og hevði brúkt alla ogn sína til læknar, eingin hevði kunnað hjálpt henni; men nú motti henni hin stóri læknin, Jesus, og hon var ikki í iva um, at hann kundi gera hana friska.

O, ger sum hon, slepp øllum menniskjaráðum um »forbæringar« og kasta teg í Frelsarans

Størsta úrval í

El-komfýrum

3 ella 4 plátur

RADIO-EL

tlf. 1396

Nýggjur HØGGUSLOKKUR

Á GOYMSLU.

Pf. Bacalao

armar; teir taka ímóti tær, og tú fært at hoyra hansara bliðu orð: »Far í fríði!«

SVAR uppá 5 spurn.: 1) Í Portugal 2) Aftaná 60 ára hjúnarband 3) British Broadcasting Corporation 4) Skuldarni 5) Sofia.

P. S.

Broytingin í búskapinum hevur ført við sær, at einstaklingurin hevur fingið meira brúk fyri einum banka

Lat okkara banka verða tín banka

SJÓVINNUBANKIN